

Επτά χρόνια εκσυγχρονισμού

Ενα ιδιότυπο, πλην όμως εξαιρετικά ενδιαφέρον πολιτικό χρηματιστήριο στελεχών, αλλά και πολλά προσωπικά «λίμιτ απ» και «λίμιτ ντάουν» χαρακτηρίσαν την έως τώρα πρωθυπουργία του κ. Κ. Σημίτη, που χθες συμπλήρωσε επτά χρόνια συνεχούς παρουσίας στο Μέγαρο Μαξίμου.

Από τις 18 Ιανουαρίου του 1996 που διαδέχθηκε τον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Παπανδρέου μέχρι σήμερα, ο κ. Σημίτης άλλαξε σε μεγάλο βαθμό τον κύκλο των στενών του συνεργατών, αλλά και την ευρύτερη ανθρωπογεωγραφία του κυβερνήσαντος κόμματος. Ομως, η επτάχρονη παρουσία του στο κέντρο της πολιτικής ζωής δεν σφραγίστηκε μόνον από αυτές τις ανακατατάξεις. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός είδε επιλογές του να δικαιώνονται πανηγυρικά και άλλες πάλι να αποδεικνύονται εσφαλμένες και να πλήττουν την κυβέρνηση και την προσωπική του εικόνα.

Ο πρώτος κύκλος αλλαγών έχει άμεση σχέση με το στενό του «περιθώρο» στο Μέγαρο Μαξίμου. Από τους επιτελείς του πρωθυπουργού που βρίσκονταν από την αρχή κοντά του παραμένουν «αμετακίνητοι» οι κ. Ν. Θέμελης, Γ. Πανταγιάς και Σ. Κοσμίδης. Μεγάλος «απών» είναι αντιθέτως ο κ. Θ. Τσουκάτος, που τέθηκε σε τροχιά απομάκρυνσης το 1999. Επίσης, αλλαγές επέφερε ο κ. Σημίτης στη σύνθεση του ευρύτερου προσωπικού του επιτελείου.

Οι κ. Τ. Μαντέλης και Γ. Πασχαλίδης που την περίοδο 1996-1998 αποτελούσαν σημαντικό πόλο επιρροής, σταδιακά παραγκωνίστηκαν. Και στο προσκήνιο ήλθαν νέα πρόσωπα, όπως ο κ. Τ. Χυτήρης και από πέρυσι τον Οκτώβριο ο κ. Χρ. Πρωτόπαπας, που αντικατέστησε τον κ. Δ. Ρέππα στο υπουργείο Τύπου.

Σημαντικές ανακατατάξεις επέφερε όμως με τις επιλογές του ο κ. Σημίτης και στο ευρύτερο πολιτικό χρηματιστήριο του ΠΑΣΟΚ. Νέα πρόσωπα, όπως οι κ. Μ. Χρυσόχοϊδης, Ν. Χριστοδουλάκης, Χρ. Βερελής, Π. Ευθυμίου κατέλαβαν θέσεις-κλειδιά στο κυβερνητικό σχήμα μετά τη δεύτερη εκλογική νίκη τον Απρίλιο του 2000. Επίσης, την προσωπική «σφραγίδα» του κ. Σημίτη

φέρει η προσπάθεια ανανέωσης του Ε. Γ. του ΠΑΣΟΚ με την είσοδο των κ. Μ. Νεονάκη και Μιλένας Αποστολάκη, η τοποθέτηση της κ. Άννας Διαμαντοπούλου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η επιλογή της κ. Φώφης Γεννηματά ως υπερνομάρχου Αθηνών-Πειραιά. Αντιθέτως, ο πρωθυπουργός διέρρηξε το ίδιο διάστημα τις σχέσεις του με κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ, όπως ο κ. Γ. Αρσένης και ο κ. Θ. Πάγκαλος, αλλά και με ακραιφνείς στο παρελθόν υποστηρικτές του, όπως οι κ. Χ. Καστανίδης, Στ. Τζουμάκας και Μ. Παπαϊωάννου.

Οι ανακατατάξεις στην ανθρωπογεωγραφία του ΠΑΣΟΚ δεν είναι τελείως άσχετες με τις πολιτικές που σφράγισαν την πορεία της κυβέρνησης θετικά και αρνητικά την τελευταία επταετία. Ο κ. Γ. Παπανδρέου, για παράδειγμα, έχει συνδέσει την παρουσία του στο ΥΠΕΞ με τη στρατηγική επιλογή του πρωθυπουργού για την εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και την ωρίμα-

ση της στρατηγικής για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την επίλυση του πολιτικού της προβλήματος. Επίσης, ο κ. Μ. Χρυσόχοϊδης, ως υπουργός Δημόσιας Τάξης, υπήρξε το κεντρικό πρόσωπο στην ολοκλήρωση της προσπά-

θειας για την πάταξη της εγκληματικής τρομοκρατίας. Ενώ, τέλος, ο κ. Γ. Παπαντωνίου ταυτίστηκε με την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, αλλά και την άνοδο και πτώση του Χρηματιστηρίου.

Από την άλλη πλευρά, ο κ. Σημίτης είδε πολλές πολιτικές του επιλογές να αποτυγχάνουν ή να «νοθεύονται» υπό το βάρος κοινωνικών, αλλά και εσωκομματικών αντιδράσεων: Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση την οποία είχε επιβάλει ο κ. Γ. Αρσένης, σε μεγάλο βαθμό «θυσιάστηκε» από τον κ. Π. Ευθυμίου στον βωμό της επιστροφής της πρεμιίας στην εκπαιδευτική κοινότητα. Η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος από τον κ. Τ. Γιαννίτση μετατράπηκε σε μια σαφώς πιο «λάιτ» μεταρρύθμιση από τον κ. Δ. Ρέππα, ενώ το ίδιο συνέβη στον χώρο της υγείας με την αντικατάσταση του κ. Αλ. Παπαδόπουλου από τον κ. Κ. Στεφανή.

Κ. Π. ΠΑΠΑΔΙΟΧΟΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

19. 1. 2003

Τα «λίμιτ απ» και τα «λίμιτ ντάουν» της πρωθυπουργικής θητείας του κ. Σημίτη.